

כיבשת-הרש של מיילס שרובר

לפני כשנה רעשה הארץ נוכח פסק-דין שניתן נגד בנק „ארץ-ישראל-ברי-טניה“ על שהפר נאמנות כלפי לקוח, ונקבע כי אינו ראוי שהיה בנק. והנה, בימים אלה נתן הנשיא התורן של בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, **מקס קנת**, פסק-דין בעניין בנק אחר, **הבנק לסחר-חוף** (כיום „הבנק הבינלאומי הראשון“), ונגד איל-ההון **מיילס**

מייני לבקשתם להפגין אלי באופן זמני סכום של 18,068 ל"י (שמונה עשר אלף ורשעים ושמנה לירות) המהווה תחזית המן - 36,137 ל"י (שלושים ושלש אלף ומאה שלשים ושבע לירות) שקבלתם ונכפית בחזרה מקיראון להשקעות בע"מ בקשר לעובדות שפוצתם ופרעתם לבקשת עוזר בנין ומתוח בע"מ.

והואיל ומאט עלולים להידרש להחזיר את ה- 36,137 ל"י מב"ל כגו ריבית הוצאת ותשלומים אחרים,

לכן אני מתחייב להתחייב לכם עם דרישתכם הראשונה כל סכום שהוא (לרבות קרן ריבית ותוצאות ותשלומים אחרים) שאתם תציבו כמחצית הסכום המהווה באמור לעיל.

ההתחייבות של שרובר להחזרת הכסף הכספים חולקו

שרובר והברה מכובדת בשם „קיראון להשקעות“ בפסק-דין זה נאמרו מיילס חריפות לא פחות מאשר נגד „בנק בריטניה“ בזמנו. כמו למשל, ש„הבנק לסחר-חוף“ חילק כספים „לפי משב רוח“, או שחבי רת „קיראון“ הפרה נאמנות והעבירה כספים לבנק מחברה-בפירוק, ללא ידיעת המפקחים והמוטבים, והבנק חילקם בינו לבין שרובה. יש בכך משום העדפת-נור שים מובהקת, וקיפוח נושים כמו פועלי-הבניין של „קיראון“. אבל יש לתאר את העובדות מתחילתן.

„הבנק לסחר-חוף“ היה בשעתו בעל חבת „קיראון להשקעות“, שנתה את שכונת-המגורים קיראון. „קיראון“ חתמה חוזה עם חברה בשם „עוזר“, חבי רה לבניין ופיתוח, שבעליה הם מיילס שרוב מירושלים ופימה בלסון. „עוזר“ דר ביצעה עבור „קיראון“ עבודות בשלר שה מליון ל"י. בין שלושה הגופים היו חילופי ערבויות וכספים לצרכי עבודה. כאשר הסתיימה בניית שכונת קיראון, פורקה „עוזר“, והתמנו לה שני מפר-

יש לשער שהבנק ושרובר ידעו כי מה שהם עושים אינו כשר. שכן, קודם שלקחו את הכסף מ„קיראון“ וחילקוהו ביניהם, נתן הבנק התחייבות ל„קיראון“ להחזיר לה את הסכום אם יאלץ לשלם מו למפקחים, וגם שרובר התחייב להחזיר את חלקו בנסיבות דומות. סופו של דבר: השופט צווה על ה- בנק ועל שרובר להחזיר את הכסף ל- מפקחים, כדי שיחלקוהו בצורה הוגנת בין בעלי-החוב.

ה„צ'מפיון“ שנפל

בסוף חודש זה יתן שופט בית-הדין-השט פט המחוזי בת"א, **שלמה לובנברג**, את החלטתו בנושא שיעור רשות ובג כל תל-אביבי ותיק: האחים **רובננקו**, מי שהחלו למכור מיצים וגוזים בשנות ה-20 בתל-אביב הקטנה, הגיעו לסוף ה-דרך. החברה מבקשת פירוק. הקייסק של רובננקו ברחוב הרצל פי-נת שדרות-הירושלם היה הוותיק בתל-אביב. בני-העיר זוכרים חיטב את מו-דעותיה-הרסומות של רובננקו על המיצים הטבעיים שלו. משפחת רובננקו החלה בייצור מש-קאות קלים ב-1921 בשם המיסחרי „צ'מפיון“, ושנים רבות היה מופעלה המוביל והעיקרי בשוק. כאשר קמה ה-מדינה, ייסדה המשפחה מיפעל גדול יותר, במיבנה שכור בבתיים, וב-1956 אף הקימה חברה בע"מ לתיפעול העסק.

פרדיסו בעירייה

פעם היה בתל-אביב מלון בשם „גת-רימון“. את המלון הישן קנו משקיעים גרמניים שהחליטו להקים במקום מלון



סגן ראש-עיר כסוק קרקע בפרוטה

גדול בשם „פרדיסו“. אבל לשם כך היו זקוקים לשטח-קרקע גדול יותר. אך מה לעשות, וכל החלקות סביב „גת-רימון“ הן בבעלות עיריית תל-אביב? מילא, לא צריך להתייאש.

עם עורך-דין טוב אפשר לפתור כל בעייה. ומי טוב יותר למשאומתן על כך עם העירייה מאשר עורך-הדין **חיים בסוק**, שהוא במיקרה גם סגן-ראש-העיר?

כמי שאפשר לתאר, לא היו לבסוק, סגן-ראש-העיר, בעיות מיוחדות לכנע את עיריית תל-אביב למכור למשקיעים שלו קרקעות עירוניות יקרות אלו. שהרי כידוע, חסרים בתי-מלון ברחוב הירקון, ואילו לעירייה יש שם עודף של שטחים לגניילדים, גנים ציבוריים ועוד דברים חסרי-חשיבות מעין אלה...

וכך החליטה ועדת-ההנכסים של עיריית תל-אביב, בה חבר גם עורך-הדין בסוק, למכור למשקיעיו חלקות בשטח של 337 מטר במחיר של 750 אלף לירות, או 2225 לירות המטר - מחיר שהוא בדי-חה עצובה ביותר.

חיסל הבנק

לסחר-חוף באורוגוואי

מי שסבור כי רק בנקים בשווייץ מת-חסלים - טועה. הנה בנק יהודי נוסף שינה בעלות, והפעם באורוגוואי אשר באמריקה הדרומית. כאשר בנק „סוויסי-ישראל“ היה בעל-לות „החברה המרכזית“, הוא הקים ל-עצמו רשת בנקים ברחבי העולם. אחד מהם היה „הבנק לסחר-חוף“ במונטווי-דיאו. אגב, „הבנק לסחר-חוף“ בישראל היה אף הוא פעם בבעלות „החברה המרכזית“.

לאחר שבנק „סוויסי-ישראל“ נמכר ל-חוזר קליין, איל-הנחושת מצ'ילי (ש-הונו נאמד ב-300 מיליון דולר) ו„החב-רה המרכזית“ נמכרה לקונצרו „כלל“, שינה קליין את שם הבנק השווייצר מ-„סוויסי-ישראל“ ל-„בנק-פור-לה-קומרס-קונטיננטאל“.

בזאת בא הקץ לבנק שנוסד בשנות ה-50 על-ידי ראובן שילוח וגרשון פרס, כמכשיר לשירותים ממלכתיים של ישראל. לפני זמן-מה מכר קליין את „הבנק לסחר-חוף“ במונטווידיאו להרל רק-נאטי, אחיו של דניאל רקנאטי, מבעלי „בנק דיסקונט“ בישראל ו„דיס-קונט אורסיו“ בשווייץ. הרי רקנאטי נפרד מעיסוקי אחיו, והוא בעל „דיסקונט בנק“ בפריס. אולם גם הוא החזיק ב„בנק לסחר-חוף“ זמן מו-עט, ואז מכרו ל„בנק ריאל“ בברזיל.

תמרורים

עומדים להינשא. רחל פיטרר (61), דודתה המיליונרית של אשר תו של גלסון רוקסלר למייקל ווילסון (29), בנו של כורה פחם וולשי. השניים נפגשו לפני כשנה בפאלם ביץ', פלורידה ארה"ב, ומאז אינם נפרדים.

עומדים להינשא. השחקן הבריטי ריצ'ארד ברטון והנסיכה אליזבת מיוגוסלביה, קרובתה של מלכת בריטניה, מייד לאחר שהנסיכה התגרש מבעלה ניל בלפור (32) סוחר בנקאי, איתו היא חייה בנפרד. בלפור, שנכשל בבחירות לפרלמנט הבריטי כמועמד השמ-רגום, התפטר מכל תפקידיו בגלל ש-רוריית הרומן בין אשתו וברטון. לנסיכה בת בת 4 מגישואיה לבלפור וזני בנים מנישואים קודמים למיליונר האמרי-קני הורד אוכנסנברג, ייצרו בנדים. ברטון התגרש לפני כ-4 חודשים מכוכבת הקולנוע אליזבת טיילור.

נחוג. כבית-הלבן בושינגטון, יום נישואיהם ה-26 של הנשיא ג'ראלד פורד ואשתו אליזבת (בטי). הנשיא פורד נתן לאשתו במתנה שרשרת יה-לומים ואירגן את תזמורתו של טני סי ארני סורד ולהקת הגרנד אולי אופרה לנגן ולשיר לה סרנדות. הגברת פורד נחנה לבעלה שיחזור של כדור רגל אמריקאי עשוי מכסף טהור, בו זכה הנשיא בשנות ה-30 כששיחק כחלוץ מרכזי בנבחרתה של אוניברסיטת מישגן.



אליזבת פורד

הוענק. בטקס שנערך בירושלים פרס אישה-השנה-הצעיר לתמר בר-ששת (15), שביקרה במשך שנה תמימה מידי יום ביומו במחלקת הסרן של בית-החור-לים הדסה בירושלים וסייעה לחולים ה-מאושפנים שם. הפרס נוסד על-ידי ויקי ואילו לעירייה יש שם עודף של שטחים לגניילדים, גנים ציבוריים ועוד דברים חסרי-חשיבות מעין אלה...

נדונה. ל-5 שנות מאסר במונטריי שבארצות-הבריה, אינו גארסיה (30) שהפכה לגיבורה בעיני פעילות התנועה לשיחרור האשה, כשהרגה ביריות את אחד מבין שני האנשים שאנסו אותה. אינו הכריזה מעל דוכן העידים כי הרגה את האיש שאנס אותה והיתה שמחה לו הצ-ליחה להרוג גם את השני.

הוכה ונשרד. על-ידי המישה כושים בעת שרכב על אופניו בסנטרל פארק בניו-יורק בדרכו מבית-הספר הברי-תה, גילעד תקוע (15), בנו של נציג ישראל באו"ם יוסף תקוע, שהופל אר-צה על-ידי חמשת הצעירים ששדרו ממנו 28 דולר וניירות אישיים. סירב לקבל טיפול רפואי.

התפטר מתפקידו. כשר-הכלכלה של ארגנטינה חוזה גלבארד היהודי, תעשיין שהנהיג את כלכלת אר-גנטינה מאז שובו של הנשיא פרון לשיל-טון. יחד עימו התפטר גם מיסר סקידי צמרת במישדרו. רשם לזכותו הישגים מרשימים בפיתוח כלכלתה של ארגנטינה, עידוד הייצוא וקשירת קשרים חשובים עם ארצות חוץ.

התמנה. כיו"ר הנחלת שיכון עוב-דים, מי שהיה מנכ"ל משותף של בנק הפועלים, יורם רויך. היה חשב כללי באוצר ומנהל חברה כלכלית הקשורה ב-הון בינלאומי.

נפטר. לאחר מחלה קצרה בביתו שברוס-אפריקה, העיתונאי היהודי הידוע אדגר ברנשטיין (73) שהחל את עב-רתו העיתונאית ביוניסט רוקוד, נתמנה כסגן עורך ג'ואיש טיימס ולאחר-מכן כ-עורך העיתון. נולד ב-1921 בגרינסטון, דרום-אפריקה, להורים שהיגרו מלונדון.

נפטר. באורה פתאומי, באמסטר-דאם, בעת שהיה במסע קונצרטים ברחבי הולנד, הכנר היהודי סובייטי הידוע ר"ד אויסטרך (66). יליד אודסה, החל לנגן בגיל 6, בגיל 22 התפרסם בעולם. ב-1966 ביקר בישראל וניצח על התזמורת הפיל-הארמונית. יחד עם בנו אגור חיו הר-שניים חצמד המוזיקלי אמפרוס בעולם.